

Rita Missūne
missunerita@inbox.lv
 t.26537218

Sarkangalvīte, vilks un lokomotīve

Piedalās:
 Sarkangalvīte
 Vilks
 Lokomotīve
 2 mušas
 Zaķis
 Vecmāmiņa
 Neatkarīgais puika

Izrāde – rotaļnieks. Skatītāji izvietojas brīvi apkārt.

Iznāk aktieri, pagaidām nav zināms, kas ko spēlēs. Pārējie apsēžas malā, Sarkangalvītes tēlotāja panāk priekšā.

Sarkangalvīte – Labdien, bērni! Šodien mēs jums stāstīsim pasaku par Sarkangalvīti, un Sarkangalvīte būšu es. / „Pārgērbjas”- vai nu uzliek cepuri, uz sien lakatiņu, vai arī apsien priekšautiņu./

Vilks - / Uzlec kājās, un uzliek cepuri vai masku/ Tad es būšu vilks! / *Iejūtas Vilka lomā/ R-r-r! Labr-r-rīt, Sarkangalvīt!*

Sarkangalvīte - / *Kniksē. Pieklājīgi atbild un pagriež Vilkam muguru/ Labdien!*

Vilks – Tu ko, ar mani runāt negribi?

Sarkangalvīte – Atvainojiet, man mamma teica, ka ar svešiem runāt nedrīkst.

Vilks - / *Sašutis/ Es neesmu svešais! Es esmu Vilks! No tās pašas pasakas!*

Sarkangalvīte – Bet šodien mēs stāstīsim pasaku pavisam citādi.

Vilks – Nedrīkst citādi! Kā bija pasakā ? – Dzīvoja reiz meitene, kuru sauca Sarkangalvīte. Tu esi Sarkangalvīte?

Sarkangalvīte – Jā.

Vilks – Nu re! Mamma viņu sūtīja pie vecmāmiņas un līdzī iedeva groziņu ar pīrādziņiem. / *Cerīgi/ Tev taču ir groziņš ar pīrādziņiem?*

Sarkangalvīte – Protams, ka ir!

Vilks – Vai, cik labi! /*Plaizās/ Un tad Sarkangalvīte devas ceļā caur mežu un satika Vilku, tas ir, mani!*

Sarkangalvīte – Nē, Vilks, es šodien neiešu pa meža taku. Es braukšu ar vilcienu mežam apkārt!

Vilks - / *Apjucis*/ Bet, bet... Kur ir vilciens?
 Sarkangalvīte – Drīz būs. Cik ir pulkstenis?
 Vilks – Kā lai es to zinu!
 Sarkangalvīte – Tu nepazīsti pulksteni?
 Vilks – Nu... Man nav jāpazīst!
 Sarkangalvīte – Vai arī tu negribi mācīties?
 Vilks – Pat nedomāju! Man mežā pulkstenis nemaz nav vajadzīgs. Kad tas vilciens būs?
 Sarkangalvīte – Tūlīt, re kur lokomotīve.
 Vilks – Jā, bet kur ir vilciens?
 Lokomotīve - / *Iznāk priekšā, uzliek cepuri* / Sveiki! Ja esmu viena, tad lokomotīve, ja kopā ar vagoniem, tad vilciens.
 Vilks – Nesapratu... Tātad, ja tu kopā ar vagoniem, tad tu vairs neesi lokomotīve?
 Lokomotīve – Nē, lokomotīve es esmu vienmēr.
 Vilks – Tad vagoni ir vilciens?
 Lokomotīve – Nē, bez manis vagoni nav vilciens.
 Vilks – Kā? Nu es tiešām vairs nekā nesaprotu.
 Lokomotīve – Esi gan tu nesapraša! Kas vilktu vagonus, ja nebūtu lokomotīves? Bet man nav laika, jādod pirmā svilpe. / *Mēģina svilpt, nekas nesanāk*/ Neskan, laikam vēl neesmu pamodusies. Varbūt jāpavingro? Kā tu domā, Sarkangalvīt?
 Sarkangalvīte – Jā, katru rītu jāsāk ar vingrošanu. Vai ne, bērni?
 Vilks – Kādas muļķības!
 Sarkangalvīte – Neviens tev nespiež vingrot! Bet mēs visi pavingrosim! / *Skatītāji piedalās*/ Tā, tā... Izstaipāties uz augšu, uz priekšu...Rokas uz augšu... Nu re, pavisam cita lieta, uzreiz visi mundrāki.
 Lokomotīve - / *Mēģina atkal svilpt*/ Tu-tū! Nē, nē, ar tādu svilpi nevar sākt braukt.
 Sarkangalvīte – Kas noticis?
 Lokomotīve – Svilpiens ierūsējis. Ko lai dara?
 Sarkangalvīte – Bet man ir jābrauc, mani vecmāmiņa gaida!
 Vilks – Es zinu! Tu iesi kājām caur mežu. Tā, kā pieklājas. Ejam!
 Sarkangalvīte – Es nevaru šeit atstāt lokomotīvi, lai sarūs! Bērni, palīdzēsim lokomotīvei? Mēs visi kopā varam uztaisīt garo svilpienu – tu – tū! Viens, divi! / *Visi skaļi – tu – tū!* / Tas skanēja labi! / *Uz Lokomotīvi*/ Nu, kā ir?
 Lokomotīve – Tu – tū! Jā, skan, nu varam braukt! Nāc, Sarkangalvīt!
 Vilks – Ei, ei, pagaidiet! Es arī braukšu! Var?
 Lokomotīve – Protams! Tikai uzrādi biļeti.
 Vilks – Man nav biļetes... Jā, bet Sarkangalvītei arī nav!
 Sarkangalvīte – Man ir mēnešbiļete. Es bieži braucu pie vecmāmiņas.
 Lokomotīve – Atvaino, Vilks, bet bez biļetes es tevi nevedīšu.

Neatkarīgais puika - */Uznāk/ Vilciens? Uz kurieni brauc? /Visi māj uz to pusi, kurp brauks vilciens/ Nē-e, tas man neder, es uz otru pusi. /*

Rausta plecus un aiziet uz otru pusi/

Lokomotīve – Nu, ja nevajag, nevajag. Tu – tū! Braucam!

/Sarkangalvīte nostājas aiz Lokomotīves, viena roka uz pleca, bet ar otru apļo imitējot lokomotīves kloķi-klani. Dimdinot kājas, ar skaņu čuk-čuk, lēnām virzās uz priekšu – brauc./

Vilks - */ Uz brīdi apstulbis, tad metas priekšā, vicinās rokām, lai apstājas/* Apturiet, apturiet! Es izdomāju!

Lokomotīve – Es nemaz tā nedrīkstu apstāties. Te nav pietura. Nu labi, ko tu gribi?

Vilks – Es izdomāju kā braukt jums līdzī! Es varētu braukt par zaķi!

Sarkangalvīte – Tas nu gan būtu jocīgi. Tu – zaķis?

Lokomotīve – Vilks, izbeidz, tur nekas nesanāks. Nu kāds gan no tevis zaķis! Visi uzreiz redz, ka tu esi vilks. Sarkangalvīt, braucam! */Abas brauc/*

Vilks - */Pārskaities/* Ak tā! Ak jūs šitā! Nu vai ziniet! Ja jūs ar mani tā, es jums... Es tūlīt...

/Skrien riņķī apkārt, tad atrod krēslu un aizgrūž vilcienam priekšā/

Lokomotīve — */Gandrīz uzgrūžas krēslam/* Tū-tū! Bremzējam, bremzējam!

Sarkangalvīte – Kas noticis? Kas tas ir?

Lokomotīve – Šķērslis. Liels, smags koks. Nāc, mums tas jānovāc no ceļa.

/Abas mēģina nogrūst krēslu, tas neizdodas/

Sarkangalvīte – Vai, tas mums ir par smagu!

Lokomotīve – Jā, mums tas nebūs pa spēkam.

Sarkangalvīte – Ko lai dara? Mani gaida vecmāmiņa, es nedrīkstu kavēties!

Lokomotīve – Mēģināsim vēlreiz. */ Abas grūž krēslu, neizdodas/*

Sarkangalvīte – Varbūt sauksim palīgā?

Lokomotīve – Te, mežā, diezin vai kādu sasauksi. – Nu nezinu... */ Skatās apkārt un ierauga Vilku, kas izaicinošā pozā netālu sēž un smaida/* Ā,

Vilks! Par ko tu priecājies? Te nekā smieklīga nav! Labāk nāc palīgā.

Vilks – Pat nedomāju. Jūs mani neņēmāt līdzī.

Sarkangalvīte – Vilks, lūdzu, palīdzī mums!

Vilks – Nu nē, tagad es te pasēdēšu un paskatīšos, ko jūs iesāksiet.

Lokomotīve – Ko varam iesākt? Mēs netiekam uz priekšu!

Vilks - Tā jums arī vajag!

Sarkangalvīte – Kāpēc tu esi tik ļauns? Vai tev tik grūti būtu mums palīdzēt?

Vilks – Grūti nav, bet par velti es neko nedarīšu. Ja tu man atdotu pīrādziņus... Bet tā – nē.

Lokomotīve - / *Pa to laiku pēta krēslu*/ No kurienes tas gadījies? Zini, man liekas, to kāds būs speciāli nogāzis mums ceļā.

Sarkangalvīte – Nevar būt! Kurš kaut ko tādu darītu?

Lokomotīve / *Aizgriezās, tad, ko sapratusi, atmetas atpakaļ*/ Vilks! Tas bij tu, jā?

Vilks – Ko? Es nekā nezinu!

Lokomotīve – Zini gan! Tu aizšķērsoji ceļu, jā? Kāpēc?

Vilks – Es nē! Nu ko tu man piesienies!...

Sarkangalvīte – Neviena cita te nav.

Lokomotīve – Nemelo! Vilks, re kur tavu ķepu nospiedumi.

Vilks – Nu labi, es, es!... Bet tikai tāpēc, ka jūs mani neņēmt līdzi!

Lokomotīve – Uz kurienu tu gribi braukt?

Vilks – Nu... Man nav nekur jābrauc... Es gribēju...

Lokomotīve – Ko tu gribēji?

Vilks – Ak, es... es gribēju dabūt no Sarkangalvītes dažus pīrādziņus...

Sarkangalvīte – Tu gribēji atņemt man pīrādziņus?!

Vilks – Nē-ē... Jā-ā... Bet man tā garšo pīrādziņi!

Lokomotīve – Bet varbūt Sarkangalvītei pīrādziņu ar gaļu nemaz nav!

Vilks – Man garšo visi!

Sarkangalvīte – Arī ar ievārījumu?

Vilks – Jā! Un ar āboliem! Ar visu!

Lokomotīve – Ar ko vēl? Bēni, ar ko vēl ir pīrādziņi?

/ *Bēni no zāles – Ar kanēli! Cukuru! Biezpienu! Sieru! Kāpostiem! Un t.t.*/

Vilks – Jā! Jā! M-m-m, man viss garšo! Ak, man gribas ēst!

Sarkangalvīte – Vai, es nevaru atdot pīrādziņus, tie man ir jāaiznes vecmāmiņai. Gribi, es tev iedošu konfekti?

Vilks – Nē, konfekti nevajag!

Sarkangalvīte – Kāpēc? Tev konfekte negaršo?

Vilks – Garšo...

Lokomotīve – Tad ņem konfekti un nāc palīgā.

Vilks – Nedrīkst. No konfektēm bojājas zobi. Padomājiet – kas ir Vilks bez zobiem?

Sarkangalvīte – Vilks bez zobiem... Tev taisnība, tas nemaz nebūtu vilks. Bet zini ko? Aizvedīsim vecmāmiņai pīrādziņus, un tad brauksim pie mammas.

Vilks – Vai viņai pīrādziņi vēl būs? Esmu izsalcis kā vilks.

Lokomotīve – Pa ceļam varam nopirkt picu.

Vilks – Kas tas ir – pica?

Sarkangalvīte – Pica? Tas pats pīrādziņš, tikai plakans.

Vilks – Plakans? Nū-u... Kāpēc plakans?

Lokomotīve – Lai tur varētu salikt visu – sieru, desu... Un vēl kaut ko.

Vilks – Salikt visu? Plakans? Nē, tādu es neēdu. Ēst nospiestu pīrādziņu – ko vēl ne!

Sarkangalvīte – Tad tev būs jāpaciešas. Nāc nu, palīdzi!

Lokomotīve – Jā, stum no šīs puses! Tā, tā, viss kārtībā.

/ Visi trīs nostumj krēslu / Tā, nu var braukt.

Sarkangalvīte – Braucam, braucam! Bērni, palīdziet ar vienu skanīgu tu-tū!

/ Visi tu-tū! /

Lokomotīve – Braucam!

Braucēji sastājas viens aiz otra, kreisā roka priekšāstāvošam uz pleca, labā roka apļo, kājas dipinot notiek „braukšana.

Lokomotīve – (*Strauji bremzē, visi sakrīt uz priekšu*) Stop, stop!

Sarkangalvīte – Kas atkal?

Vilks – Au-ū, mana ķepa!

Lokomotīve – Ei, jūs tur, priekšā! Nost no ceļa! Gribat, lai jūs nobrauc?

Mušas – indiāņi uzskrien ar indiāņu saucieniem, vicinot nūjiņas pa gaisu kā tomahaukus. Apskrien loku, apstājas.

Sarkangalvīte – No kurienes tādi radušies?

Vilks – Mūsu mežā tādu nav.

1. muša – Mūsu mežā visu var atrast! Un ko jūs, bālgīmji, te darāt? Sagūstīt visus!

2. muša – Ņemam ciet! Sasienam!

Abi ar indiāņu saucienu, vicinot nūjiņas, skrien apkārt braucējiem, tie raujas kopā, līdz stāv cieši kopā, „sasieti”.

Lokomotīve – Tūlīt atsieniet! Man ir braukšanas grafiks! Jūs pārkāpjat satiksmes noteikumus!

1. muša – Ha! Satiksmes noteikumi uz mums neattiecas!

Lokomotīve – Ja es būtu braukusi ātrāk, jūs jau būtu nobraukti! Satiksmes noteikumi attiecas uz visiem!

1. muša – Uz mums, indiāņiem, neattiecas!

2. muša – Mēs, indiāņi, ko gribam, to darām!

Vilks – Kādi indiāņi! Mūsu pasakā indiāņu nav! Sarkangalvīt, tu esi vainīga! Atkal viss sagrozīts!

Sarkangalvīte – Vilkam taisnība – mūsu pasakā indiāņu nav. Kas jums lika spēlēt indiāņus?

2. muša – To mēs paši izdomājām!

1. muša – Vispār jau mēs esam mušas. Bet mums apnika tikai skraidīt riņķī vien un zumēt.

2. muša – Pamēģini pati – z-z-z-z-z! Lūpas kut. Cik ilgi var!

1. muša – Un garlaicīgi. Tāpēc mēs nolēmām labāk spēlēt indiāņus.

Sarkangalvīte – Un no kādas indiāņu cilts jūs esat?

1. muša – Kā, kādas? (*Samulst*) Nu... No mušu parastās! Gūstekņiem klusēt, citādi būs slikti!

Lokomotīve – Bet es...

1. muša – Muti ciet! (*Vicina nūjiņu*) Tagad runās varenais virsaitis Lielais Ērglis, tas ir – es. Virsaiti Mazais Ērgli, ko mēs tagad darām?
2. muša – Es...Es nezinu.
1. muša – Varbūt dejojām Lielo Kara deju?
2. muša – /*Šaubās*/ Nu... To laikam dejo pirms iziešanas uz kara takas.
1. muša – Ak tā. Tad ir jāpadomā. (*Notupjas „ērgļa pozā”, rokas sānis plecu augstumā, elkoņos saliektas uz augšu*)
2. muša – (*Notupjas tāpat. Pēc brīža.*) Nu, izdomāji?
1. muša – Nē-ē... Varbūt aizkūpināsim Lielo Miera Pīpi?
2. muša – Fui! Lai es pīpētu un pēc tam smirdētu pēc tabakas! Un ja vēl pēc tam paliks slikti... Nu nē!
1. muša – Jā, bet indiāņi to esot darījuši pēc katra veiksmīga karagājiena!
2. muša – Bet noteikti vakarā, lai tad, kad paliek slikti, varētu aizrāpot līdz savam vīgvamam.
1. muša – Ko tad mēs darīsim?
2. muša – Nezinu...
1. muša – Nezinu, nezinu! Ko tu zini? Un vēl stāstīji, ka par indiāņiem lasīji!
2. muša – Es pašķirstīju...
1. muša – Ko tad tu spēlē, ja nezini ko! Rīt pat iesi uz bibliotēku un izlasīsi visu, ko var atrast!
2. muša – Un tu pats? Teici, ka internetā pētīji!
1. muša – Es tikai brītiņu. Man nebija laika. Nu labi, labi, aiziesim uz bibliotēku abi. Ja sanāks... Bet ko darīsim tagad?
2. muša – Nezinu. Laikam jāpadomā.
1. muša – Padomāsim. (*Notupjas abi „ērgļa „pozā. Brīdi klusē.*) Mēs gūstekņus atbrīvojam. Es, Lielais Ērglis, esmu runājis. Hau!
Abi aurojot skrien gūstekņiem apkārt pretējā virzienā un „atsien”. Tie izklīst.

Lokomotīve – Mans grafiks! Es kavēju!

Sarkangalvīte – Vecmāmiņa noteikti uztraucas.

Vilks – Es gribu ēst kā vilks! Tām indiāņu mušām es tūlīt sadošu!

1. muša – Tu te neuzbrauc!

Vilks – Es jums...(Paskatās uz Sarkangalvīti un apraujas. Sānis nikni)
Mušas!

Lokomotīve – Sarkangalvīt, braucam!

Vilks – Es arī!

Mušas – Mēs, mēs arī!

Vilks – Nu nē, tiš, tiš, lidojiet pašas!

Lokomotīve – Pagaidi, Vilks, sabiedriskajā transportā drīkst braukt visi,
kas nopirkuši biļeti.

Mušas – Biļetes? Bet mēs... mums...

Lokomotīve – Biļešu nav – nevedīšu! Vairs nekādu zaķu nebūs!
 Zaķis – (*Izlec, uzliek ausis*) Kā nebūs! Es esmu te! Labdien, labdien!
 Vilks – Ko tu gribi?
 Zaķis – Es arī gribu braukt! Kur ir sabiedriskais transports, tur noteikti ir kāds zaķis. Bez manis nu nekādi!
 Lokomotīve – Atvaino, Zaķīt, nekas nesanāks. Te ir pietiekami daudz bezbiļetnieku.
 Zaķis – Nē, es gribu braukt! Es nevaru iet kājām, man bail! Tur, tur kāds ir! Kaut kas liels un briesmīgs!
 Mušas – Briesmīgs! Ā, ā, ā! (*Saspiežas kopā*)
 Sarkangalvīte – Nevar būt!
 Vilks – Ko tu te muldi! Nekādu briesmoņu te nekad nav bijis!
 Zaķis – Kā tu zini? Tu dzīvo tajā meža pusē, bet es šajā, Paskat, kas par ēnām te ložņā, ak, man jau sirds lec pa muti laukā, ja tur nav kāds briesmonis, vai spoks, tad kas tur čabinājās? !!
 Mušas – Ā, ā, ā!
 Sarkangalvīte – Zaķi, beidz visus biedēt!
 Vilks – Ievelc elpu un nerausties!
 Zaķis – TAS nāk! Dzirdat soļus? Čaboņu? Tuvāk un tuvāk! Ā, ā, ā!
Visi pārbijušies saspiežas, gaisma tiek satumsināta, un uz skatuves uznāk nākošais personāžs.
Gaisma iedegas – tā ir Vecmāmiņa. Viņa uz sien lakatiņu.
 Sarkangalvīte – Vecmāmiņ, tā esi tu?
 Vilks – Vecmāmiņa! Bet Zaķis teica...
 Zaķis – Jā, jā, tagad es tas vainīgais!
 Vilks – Tu man norausies!
 Vecmāmiņa – Par ko viņi strīdas?
 Sarkangalvīte – Ak, par niekiem. Vecmāmiņ, tu nāci mums pretī?
 Vecmāmiņa – Jā, jūs kavējāties, un es tāpēc sāku uztraukties. Vai viss kārtībā?
 Lokomotīve – Jā, uz sliedēm bija uzkritis koks, nekādi nevarējām novelt.
 Vecmāmiņa – Labi, ka jūsu vesels bars. Re, mušas arī te!
 Sarkangalvīte – Mums Vilks palīdzēja.
 Vilks – Jā, un par to es būtu pelnījis kādu pīrādziņu. Vecmāmiņ, kas ir tavā groziņā?
 Vecmāmiņa – Nē, Vilks, tur ir tikai dažas sēnes, ko es pa ceļam salasīju.
 Vilks – Nu jā...
 Sarkangalvīte – Kādas sēnes tu atradi? Baravikas?
 Vecmāmiņa – Tikai trīs apšu bekas un trīs gailenes. Jā, un arī divas mušmires. Jūs man varētu pateikt, cik sēņu kopā ir manā groziņā.
 Zaķis – Zinu, zinu! Trīs, trīs un divi – astoņi! Jā! Es protu rēķināt! Par to esmu pelnījis balvu!
 Sarkangalvīte – Nē, Zaķīt, sešas! Mušmires neviens nelasa.

Mušas – Nelasa! Saspārda! Futbols! (*Ar indiāņu saucienu*)
 Vecmāmiņa – Šoreiz laikam Zaķim būs taisnība. Man mušmires noderēs.
 Sarkangalvīte – Kam?!

Vilks – Kas gan mušmires ēdīs?
 Vecmāmiņa – Smuki uzcepšu kā karbonādi – apēdīs! Man tur divas
 dullas mušas ap māju ālējās. Visu mežu pieblāva, man pat galva
 apsāpējās. Iebarošu viņām, lai ir miers.

Zaķis – Mušas būs beigtas!
 Vilks – Tā viņām vajag. Beigtas un pavisam klusas.
 1. muša – Tā nedrīkst! Mušas ir dzīvā daba!
 2. muša – Saudzējiet mušas!

Zaķis – Ja , saēdušās mušmires, viņas apklusīs, es balsoju par mušmirēm.
 Pirmīt tās mušas man iztraucēja pēcpusdienas snaudu.
 1. muša – Mēs tikai drusciņ papriecājāties!
 2. muša – Mēs domājām, ka būs kruti!

Vecmāmiņa – Ak tad jūs esat tās pašas mušas! Nu, ālēties jūs protat.
 2. muša – Mēs vairs tā nedarīsim!
 1. muša – Jā... Lūdzu, lūdzu, mušmires nevajag!

Vecmāmiņa – Ko lai ar jums iesāk?
 Mušas – Mēs būsim ļoti klusas! Z-z-z-z! Lū-ū-ūdzu!
 Vilks – Varbūt gluži piebeigt viņus nevajadzētu...

Sarkangalvīte – Vecmāmiņ, tu taču to nedarīsi, vai ne?
 Vecmāmiņa – Nomierinieties, Es tās mušmires pat neieliku groziņā.
 Mušas – Jā! Vai, cik labi! Z-z-z-z! Mēs esam labākās!

Lokomotīve – Mušas, apklustiet! Es vairs nevaru kavēties! Braucam?
 Sarkangalvīte – Vecmāmiņ, brauksim?
 Visi pārējie – Mēs arī! Jā, bet naudiņas nav... Biļetes nav...
 Lokomotīve – Bez biļetes nevedīšu!

Vecmāmiņa – Braucam visi, es samaksāšu par biļetēm!
 Zaķis – Man nevajag ! Es, kā vienmēr, bez biļetes.
 Lokomotīve – Nu tad beidzot braucam! Lielo svilpi, lūdzu! Palīdziet visi!
 Nu! Tu-tū!

*Visi veido vilcienu ,dipinot kājas un ar čuk-čuk skaņām, apmet līkumu pa
 skatuvi un aizbrauc.*

Neatkarīgais puika - /Uznāk/ Vilciens aizbrauca? Tātad esmu nokavējis.
 Nu ko, iesim kājām./ Iet, paskatās zem kājām, izbrīnīts/ Ei, kur ir
 sliedes? Kā vilciens var braukt sliedēm? / Dismīgs aiziet/
 Vilciens var atgriezties un aicināt pievienoties arī skatītājus, turpinot
 rotaļas. Beigas.